ZLATÉ ÚDOLÍ,

—ROMAN—

o životě v pustinách a stépí amerických od George Ferryho.

Pokračování.

Chladné noci, kteréž v Americe po denním vedru následují, přispívají velmi ku zhuštění výparů země z nichž dělají se temné mraky.

"Nevidím nic než mlhu," pravil José mrzutě.

Šplouchání řeky utichlo, ticha, ale děsná noc byla po celé krajině. Minulo několik chvil, veškerá příroda dřímala, hvězdy se tratily, a Rozan začal přemýšleti o útěku. V tom ozval se s obou břehů pronikavý výskot a když opět utichl, hlučná ozvěna dlouhou chvíli jej vracela.

Než lovci hleděli zděšeně na sebe; nyní bylo po útěku. Indiáni obsadili a střežili oba břehy. Staří lovci měli dosti zkušenosti, že o tom ani dosti málo nepochybovali.

José zatínal pěsti. Vždyť jsem říkal, že poslal Černouš dva lotry pro posilu. A to šplouchání způsobili Indiáni, když se brodili na druhý břeh. Kdo ví, kolik nepřátel nás nyní obklopilo."

"Co na tom," pravil Rozan temným hlasem, "roztrhá-li sto supů naše mrtvoly, či bude li kolem nich sto Indiánů tancovati a výskati?"

"Máš pravdu; v takových případech nezáleží na tom, jeli jich více nebo méně. Ti budou kolem nás jásati!

Rozan obrátil se k Fabianovi řka: "Nemohu si ani sám jasně vysvětliti čím jsem tě chtěl ve svých snách obdařiti. Chtěl jsem ti vrátiti kleno ty světa, tvoje jméno i rod a chtěl jsem k tomu přidati všechny poklady Zlatého údolí, kteréž jsi mi nabídl; jindy nevěděl jsem pro tebe nic lepšího, než velebnost pouště a posvátné zvuky, jež nás ku spánku konejší, a když procitneme, znova nás pozdravují. Také jsem byl pevně odhodlán stale býti s tebou, byť osud tvůj byl jakykoliv. Což máme se jen ve smrti spolu spojiti? Což je třeba, bys ve mládí svém přes svou udatnosť a spanilosť sdílel osud starého muže, jehož, až zhyne, ve světě nikdo pohřešovati nebude?

"Ah, kdož by mne potom miloval kdyby tebe, drahý otče, nebylo?" zvolal Fabian a vrhl se Rozanovi na prsa. "Prve nežli jsem tebe opět našel, uzavřela se země nade vším, co jsem kdy miloval; tys byl jediný, kdož mi mohl dáti náhradu. Co by mne poutalo ještě ku světu, kdybych tebe ztratil?"

"Buď loucnosť, mé dítě, budoucnost, ve kterouž doufá mládež a doufati nepřestává a v ni se vrhá jako žíznivý jelen ve chladný potok...."

V tom přerušila vzdálená střelba další řeč Rozanovu. Indiáni přepadli v tu chvíli tábor Estevanův. Silné volání s druhého břehu řeky mísilo se v hukot neustálé střelby.

"Ať běloši otevrou uši!" volal hlas.

"To je opět proklatý Černouš," pravil José, poznav po hlase náčelníka divochův, jehož byl poranil. "Nač máme uši otvírati?" křičel José slovy polo španělskými a indianskými, "bělochové smějí se výhružkám Černoušovým a zavrhují jeho sliby."

"Dobrá!" odpověděl Indián. "Běloši jsou udatní, a té udatnosti jim bude třeba. Běloši z jihu byli právě přepadeni; proč nebojují běloši od severu také proti nim?"

"Poněvadž jsi ty zde, pekelný Černouši, poněvadž lvové zamítají spolky se šakaly; šakalové jen štěkají a vyjí, kdežto lev trhá a dáví," volal podrážděný José.

"Dobrá!" odpovídal Černouš. "Běloši si počínají jako přemožení Indiáni. Ale orel se směje nadávkam sedmihláska, kterýž nápodobí hlasy jiných, a nechce s ním ani mluviti!"

"A s kým chce mluviti?" tázal se José, jehož podobenství Černoušovo ještě více popuzovalo.

"Chce mluviti s obrem, s bratrem svým, s orlem sněžných hor, který se nikdy nesnížil, aby nápodobil hlas jiných ptáků.

"A co mu chceš?" ozval se nyní Rozan.

"Indián by rád slyšel, kterak ho bude severní bojovník prositi za milost," křičel Černouš.

"Já pak bych měl k tobě také žádost," odpověděl Rozan.

"Já poslouchám," odpověděl Indian.

"Když se zapřisáhneš cti bojovného muže, při mrtvolách otců svých, že budeš šetřiti života mých tří soudruhů, půjdu k tobě beze zbraně sám a sám a přinesu ti kůži se své hlavy! — To mu dodá chuti," doložil Rozan šeptem.

"Což třeštíš Rozane?" křičel José.

Fabian vrhnul se Rozanovi na prsa a pravil k němu roznícenym hlasem: "Půjdeš li k Indiánovi, učiním dýkou konec svému životu."

Starému lovci pukalo srdce žalostí. Indián stál mlčky a nepochybně v mysli přemítal. Po chvíli jal se opět volati: "Černouš žádá, aby běloch od půlnoci prosil ho za milost, a bělocn žádá od něho smrt. Takto nemohou se oba srovnati. Vůle má je tato: Nechť severní obr opustí své soudruhy, a já mu budu přísahati na bojovnickou čest, při mrtvolách otců svých, že se mu ničím neublíží; ale toliko jemu ostatní tři zahynou."

Rozan na toto nabídnutí ani neodpověděl, neboť bylo potupnější než první, kterým Černouš lovcům spolek proti výpravě Estevanově nabízel. Náčelník indiánsky čekal ještě chvíli, ale marně, bude-li návrh jeho přijat či zamítnut.

Za chvíli volal opět: "Bělochové slyšte poslední slova Černoušova a pak se chystejte k smrti. Moji lidé obklíčili ostrůvek s obou stran. Indiánská krev zde prolitá volá o pomstu — krev bělochů má téci a poteče. Ale Indián nelační po té krvi, pokud jest ještě bojem rozpěněna; bude jí žádati teprv, až hrůzou zledovatí a hladem zmalátní. Indián zmocní se bělochů živých. Až je bude míti ve svých drápech, ne jako muže bojovné, ale jako hladové psy, kteříž o holou kosť se rvou, pak přesvědčí se, jakou mají ve svých útrobách krev lidé, kteří hladem a strachem bídnější jsou než dobytek. Indián udělá si z jejich kůže sedlo na koně a kůži s jejich lebek zavěsí na třmeny jakožto vítězné znamení své pomsty. Moji lidé budou obléhati ostrůvek třeba čtrnáct dní a třeba-li i čtrnáct nocí, aby se zmocnili bělochů živých.

Černouš umlkl, a nebylo vícekráte slyšeti jeho volání. José však nechtěje, aby Indian se domníval, že mají strach, volal, pokud mu možno bylo pro zlosť a hrozný hněv klidným hlasem:

"Tvého psího štěkotu bělochové se nelekají, pohrdají tebou a tvou chvástavou řečí." Dále nemohl mluviti pro zlosť.

Hlasitý posmšek od Indianův ozval se na odpověď rozvztekleného Joséa, jenž ulehčil si tím, že měl poslední slovo. Rozan poznával v Černousových výhružkách, že zamítá jeho hrdinnou obětivosť.

"Ah!" vzdychl si šlechetnů a obětovný Rozan, "kdybyste mne jen byli nechali, byl bych všecko dobře spořádal. Ale nyní jest již pozdě, již o tom nemluvme.

Zatím umlkla vzdálená střelba — umlkly i hlasy lovců, z nichžto žádný nevěděl, co mají počíti. Poraněný gambusino nevěděl, co se kolem něho děje, mdlobou a silným spánkem byl jako bez sebe. Minula dlouná chvíle, a José přerušil mlčení opět hlasitě pronesenými slovy: "Máme lhůtu dvounedělní. Nemáme si sice mnoho potravy v zásobě, avšak vím, kterak nouzi překonáme; budeme loviti ryby, abychom neměli hladu, a tak zbavíme se i strašně dlouhé chvíle."

Než ani zertování nebylo s to zaplašiti s čela Rozanova vrásky starosti a bázně, a starý lovec pravil: "Třeba nám, abychom těchto několik hodin do rána náležitě užili."

"A k čemu?" tázal se José.

"K útěku! K čemu pak jinému?"

"Ale jak možno utéci?"

"V tom to vězí Fabiane, umíš plovati?" tázal se Rozan.

"Byl bych mohl uniknouti vodopádu, kdybych neuměl plovati?"

"Máš pravdu. Ale hleďte, hleďte! Mou paměť pomátla bázeň. Snad bychom se mohli odvážiti do proudu? Je tak tma, Indiáni toho zajisté nezpozorují. Já se o to pokusím sám, nežli se toho všickni odvážíme."

A Rozan vytrhl z kypré půdy malého ostrůvka starou vrbu, jejíž kmen se sukovitým koncem podobal se za tmy lidskému tělu. Starý lovec svalil vrbu opatrně s ostrůvka do vody a odstrčil ji ode břehu; vrba plula zvolna proudem. Všichni tři pozorovali plovoucí kmen. Ani jeden Indián sebou nepohnul."

"Opravdu," řekl José, "ale kdo ručí za to, že bystrý zrak Indiánův nerozeznává kus dřeva od lidského těla? A pak je s námi někdo, jež plovati nemůže."

"Kdo pak?"

Španěl ukázal na raněného, kterýž ve spaní tiše sténal, jakoby mu jeho strážný anděl šeptal, že se jedná o to, aby byl samojediný nepřátelům zůstaven.

Rozan se zamyslil a hluboce vzdychl. José mluvil však dále: "Byla by ohaáná zbabělost, kdybychom jim toho ubožáka nechali za oběť."

"Snad má dítky, které by jej oplakávaly, tak jako bych já v podobné příhodě otce oplakával," doložil Fabian.

"Nuže," pravil Rozan odhodlaně, "Fabiane, máš na vůli, chceš-li odejíti. Jsi dobrý plavec a můžeš beze vší obavy se na útěk. José a já zůstaneme zde, abychom chránili toho to ubožáka, a zahyneme-li, zahyneme alespoň s vědomím, že jsme vykonali svou povinnost a tobě do omohli k útěku."

Fabian zavrtěl hlavou a pravil: "Ještě jednou povídám, že bez vás obou nechci žíti; zůstanu u vás a s vámi.

"Ale co počneme?" tázal se Rozan pln úzkosti a strachu.

"Uvidíme, jen o tom přemýšlejme!" odpověď José.

Avšak cokoli bylo proneseno a raděno, ukázalo se býti holou nemožností. Lovci byli v stavu tak zoufalém, že jen vyšší moc, než je lidská síla, mohla je spasiti. Množící se šedé mlhy činily ovšem tmu hustou, téměř neproniknutelnou, a tma mohla jim pomoci k bezpečnému útěku, ale raněný gambusino jim překážel.

Indiáni rozdělali zatím na obou březích ohně, kteréž vrhaly po řece červenavé světlo. Pokud břeh byl osvětlen plamenem ohňův, nebyl by lovcům pomohl ani útěk, jak jejRozan navrhoval. Neodvážili se ani toho prostředku se uchopiti. Na obou březích bylo ticho, jakoby tam nebylo ani živé duše toliko praskající ohně svědčily, že jsou tam Indiáni, kteří však v úkrytech svých zcela tiše se chovali.

Zatím přibývalo výparu ze řeky, mlhy ustavičně vzrůstaly, a se břehu nebylo téměř ani viděti ostrůvek ačkoli na obou březích ohně plápolaly. I zdálo se lovcům, jakoby přibývající mlhou břehy a ohně od ostrůvku se vzdalovaly, a za nedlouho jevily se jim plameny jen jako temná světla uprostřed mlhových sloupů.

XII.

Za noční mlhy.

Indiáni věděli, že ohně na obou březích překazí lovcům všeliký pokus útěkem se zachrániti. U každého ohně byl na stráži Indián, aby živil plamen a každé hnutí na ostrůvku pozoroval. Opřen jsa o kmen tlustého stromu, seděl Černouš na oko klidně opodál velikého ohně. Ačkoliv měl rámě prostřelené kulkou z Joséovy karabiny obvázané a řemenem stažené, nebylo na tváři jeho pozorovati nejmenší bolesti; toliko krvežíznivost a pomstychtivost zíraly z jeho divokých očí, kteréž upíral o tmavý ostrůvek, na němž jeho oběti se skrývaly; domníval se, že mu nemohou ujíti.

Z počátku mohli Indiáni dobře viděti, co na ostrůvku se děje, ale čím více mlhy houstly, tím více tratil se ostrůvek jejich zrakům, až konečně téměř docela zmizel. Náčelník Indiánův shledával, že stráže musí býti ostražitějšími. I zavolal na dva ze svých lidí, na jejichž věrnost mohl spoléhati. Jednomu z nich rozkázal, aby se přebrodil řekou druhý měl obcházeti stráže na břehu a oba měli dáti strážím na obou březích stejné rozkazy.

"Jděte," pravil Černouš, "a řekněte strážníkům těch křesťanů, jejichžto kůže s vlasy budou zdobiti sedla našich koní, že každý syn volných pustin má čtyři uši, když hustá mlha nedopouští zraku, aby pátral po nepříteli. Řekněte jim, že kdyby spaní jejich uši ohlušilo, ukáže jim Černoušův tomahawk cestu do říše duchův, kdež budou moci spáti na věky."

Poslové pospíšili vyplnit rozkazy náčelníkovy a navrátili se za nedlouho, ujišťujíce, ze stráže činí, co jim bylo rozkázáno. A vskutku zvětšily stráže svou pozornost, neboť měli na bělochy takovou zášť a nenávisť, jako jejich náčelník. Mimo to nechtěli spáti, nikoli ze strachu před možnou smrtí, ale že se nechtěli probuditi v říši duchů, kdež dle víry Indianův každý bojovník spaním překonaný hanbou ani oči otevříti nemůže. Minula již hodná chvíle, a posud bylo ticho; toliko šplouchání a hučení vody a praskání suchého chrastí v ohni ozývalo se chvílemi děsivým zvukem.

Náčelník byl na levém břehu. Ostrým nočním větrem zmáhaly se bolesti, jež mu jeho rány činily, a bolesti podněcovaly vztek jeho na nenáviděné bělochy. Jeho obličej, pokrytý šeredným nalíčením a strhaný bolestí, jíž projeviti nechtěl, jakož i jeho jiskrné, divoké zraky prszrazovaly nenasytnou krvelačnost pomstychtivé duše.

Avšak jakkoli byl náčelník Indiánův mocným pánem svých smyslů, přirozenosť nic méně byla mocnější; zavřela víčka jeho a zmocnila přimě la jej ku spánku. Za několik minut spal tak tvrdě, že ani neslyšel kvapných kroků blížícího se Indiána kterýž za chvilku před ním stanul.

Nepohnutě stál Indián hrozně pokrvácený a po prudkém běhu rychle oddychoval, stoje asi dva kroky před spícím náčelníkem, a čekal, až tento otevře oči. Ale když viděl, že mu hlava víc a více k prsoum klesá, umínil si že příchod svůj spícímu oznámí. I jal se tedy temným hlasem k sobě mluviti:

"Až Černouš oči otevře, uslyší z mých úst poselství, kteréž mu všechno spaní zapudí."

Náčelník se protáhl a jevě patrně stud svůj, že slabostí podlehl spaní jako nějaký nevycvičený bojovník chtěl se omlouvati a pravil: "Černouš ztratil mnoho krve, a tělo slabší jest než vůle jeho. Nepochybně máš mi něco důležitého svěřiti poněvadž Pardál poslal svého nejlepšího běhouna, aby mně jeho poselství vyřídil?"

"Pardál ti již ničeho nevzkáže," odpověděl Indián. "Kopí bělocha prodralo jeho prsa, a on jest nyní na honbě se svými otci v říši duchův."

"Tedy vzal za své jako bojovník slavný a prve než umřel, viděl, jak bělochové jak bělochové jako psi po poušti se rozutíkali?" pravil Černouš.

"Zahynul jako bohatýr přemožený a našinci musili prchnouti, ztrativše svého vůdce a padesát statných bojovníkův.

Jindy byl by Černouš vztekem vyskočil a vzkřikl po takové zprávě ale nyní nesměl pozbýti opatrnosti vůči bělochům na ostrůvku, a proto zkrotil hněv svůj a pravil: "A kdo posýlá tě ke mně, nešťastný posle?"

"Lid bojovný, jenž potřebuje vůdce, aby porážku svou opět napravil. Černouš byl posud vůdcem jenom několika Indiánův, a nyní má býti hlavou celého kmene.

"Kdyby se byly spojily pušky bělochů severních s puskami našinců, nebyli by bělochové z jihu dobyli vítězství nad námi. Ale co zmůže nyní raněný náčelník? Nohy mu nechtí konati službu, a kdož ví, udržíli se v sedle na koni?"

"Přivažeme jej k sellu," odpověděl Indián. "Vůdce jest zároveň hlavou i rukou: jeli ruka ochromena jedná hlava, krev, jíž vůdce prolévá, dodává bojovníkům života a nové srdnatosti. Náčelníci očekávají u rozdělaného ohně Černouše, aby jim oznámil své mínění; kůň jeho jest připraven, vydejme se na cestu!"

"Nikoliv," odpíral Černouš; moji bojovníci obstoupili na těchto březích bělochy, jež jsem chtěl učiniti našimi spojenci, ale nyní jsou mými nepřátely, neboť koule jednoho z nich ochromila rámě mé na dlouhý čas. A kdyby se mi nyní nabízelo vůdcovství desíti kmenův, musil bych je zamítnouť, abych se zde dočkal chvíle, až poteče proudem krev po kteréž dychtím."

Černouš vypravoval krátce, jak byl Gayferos zajat, jak byl osvobozen přičiněním Rozanovým, jak lovec návrhy Černoušovy zamítl a konečně jak hroznou přísahou se zavázal, že vykoná na bělochích pomstu.

Posel poslouchal ho tiše, a uznávaje důležitost nového boje s výpravou Estevanovou, navrhoval Černoušovi záleží více na vykonání pomsty než na cti celého kmene. Naši bojovníci budou míti alespoň příčinu želeti a opakávati svého nejudatnějšího válečníka."

Toto chytré zalichocení líbilo se Černoušovi; ale přece neodpovídal na lichotná slova, nýbrž pravil:

"Po bitvě a rychlé cestě jsi snad velmi unaven. Odpočiň si, a já poslouchati budu zatím tvé zprávy o bitvě, v níž Pardál přišel o život."

Posel posadiv se k ohni, dal nohy křížem a hlavu do obou dlaní, kteréž opíral loktem o kolena. Potom jal se obšírně vypravovati o útoku na tábor a o bitvě s bělochy. Neopomenul ničeho, co by mohlo podrážditi hněv a vztek Černoušův na Mexikány.

Když posel zpravu skončil, položil se a usnul; alespoň se podobalo že spí. Černouš nepomýšleje již na spaní, jal se tiše přemýšleti, k čemuž mnoho měl příčin.

Kolkolem bylo posud hrobové ticho. Běhoun asi za hodinu na polo se vzchopiv, pozoroval Černouše, jenž posud na témž místě nepohnutě seděl.

"Tichá noc ke mně promluvila," pravil posel, "a já shledávám, že tak slavný náčelník, jako je Černouš při slunce východu bude míti nepřátely v moci své."

Pokračování.

ZÁCPU, nechuť k jídlu, slabosť, závrať, mdloby, nadýmání, ošklivosť od žaludku, špatné trávení, stálé bolesti hlavy vyléčí — 75ct.

Severův Životní Balsam

HOSTEC čili revmatism, dnu, suché lámání, stuhlosť údů a kloubů, sešlosť od strání vždy jistě účinkující — $1.00

SEVERŮV LÉK PROTI REVMATISMU

PRŮJEM čili laksír jest vždy nebezpečný. Za bolestní křeče, vyjímání, bolesti v žaludku a v střevách, průjem vyléčí — 25ct. a 50ct.

SEVERŮV LÉK PROTI CHOLERE A PRŮJMU

Svaly v kterých cítíte bolest nebo stuhlosť, nabudou své pružnosti, bolesti revmatické a neuralgické, namoženiny, boule, otekliny se ztratí — 50ct.

SEVEROVÝM OLEJEM SV. GOTHARDA

HLAVA rozbolí z horka, z namáhání, z přílišného pití, bolení, ze zácpy, slabosti nervů. Ale vždy pomohou výtečně — 25ct.

Severovy Prášky proti bolestem hlavy a nervům

BOLESTI v kříži, na prsou, v zádech, v šíji všechny usazené vjednom místě zažene hned — 25ct.

Severova Hojivá Náplasť.

ČERVY a jiné cizopásníky, škrkavky, roupy, často i tasemnici z lidského těla vypudí — 35ct.

SEVERŮV ČERVOKAZ

Dětem nedávejte prudkých léků proti zácpě. Lek příjemné chuti a jistého účinku bez bolestí, namáhání a zlých následků, výtečný proti zácpě, kolice a větrům jest — 25ct.

SEVERŮV LAXOTON

ZVLÁŠTNÍ LÉKY PŘIPRAVÍM ZA $3.00, POŠLETE-LI POPIS NEMOCI.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Jos. Hynek.

po 18 let pěstitel čistokrevných POLLAND CHINA PRASAT.

Já chovám ta nejlepší ušlechtilá prasata po 8 znamenitých plemenících a 25 výborných prasnicích. Prasata jsou vesměs tak dokonalá jak jen možno docíliti. Pro rok 1896 mám na ruce 125 mladých a pěkných prasat pro plemeno a kdo by měl v úmyslu ušlechtilou a nejužitečnější tuto rasu koupiti, má nyní tu nejlepší příležitost dostati prasata čistokrevná a zdravá. Dopište na mou adresu o podrobnosti a za spokojenost vám ručím.

34 6m JOSEF HYNEK
WILBER, NEBRASKA.

JAN BATT'A

převzal opět svůj výborně zařízený český

HOSTINEC

Nejlepší Milwauský Schlitzův ležák a něco k k zakousnutí.

SHARY A PRUCHA.

Dovolují si čt. krajany upozornit, že převzali známý a solidní

HOSTINEC

Dříve Kolesa a Shestak

WILBER, NEBRASKA.

Oznamují, že čepují znamenité a zdravé Kolesovo pivo, domácí a importovaré lihoviny, doutníky atd. Pravé Plzeňské v láhvích vždy čerstvé a od ledu stále na ruce. Též něco deligátního na zub vždy pohotově.

O hojnou přízeň žádají SHARY & PRUCHA

Neobyčejně letos skvostný

Kalendář

"AMERIKAN."

již vyšel nákladem Augusta Geringra v Chicagu. Obsah jest vybraný a hojný.

Předetná vyobrazení

Na prodej u

SHRMONEK & SON, WILBER, NEB.

SLAVNÝ NA CELÉM SVĚTĚ

Dr. HAM

Dr. C.B. HAM, Box 24, Toledo, O.

Léčí všechny zastaralé choroby, jmenovitě: dušnost, křečové záchvaty dýchavičnost, nezažívnost, revmatism, bolení hlavy, uší, očí i nosu, choroby žaludku, hrdla, hrudi, vyměšovacích orgánů, zimnici, vyrážky na hlavě, choroby mateřské, nepravidelné čistění, krvotok, bělotok, bílou uplavici, neplodnost, bolesti šestinedělek, puchliny, puchýře, otevřené rány, bolesti v kříži a pleci, katar, neuralgii, zápal plic, dnu, svrab, zapálení mozku, otylost, strupy na hlavě, raka, folíku, vysýchání morku, slabost nohou, souchotiny, tifus, červi, tasemnici atd. atd.

Léčí nevěsty, děti i muže.

Jestliže trpíš a ztrácíš naději na vyléčení, obrať se na dr. Hamma o radu. On vyléčil již tisíce lidí, jež bohužel trpěli a jež jiní lékaři vyléčiti nemohli. Všichni ti doporučují dovednost dra. Hama svým známým. Obraťte se na něho a on vás vyléčí.

Nemoce tajné.

Tyto nemoce u obého pohlaví, ať zděděné, neb jinak povstalé spolehlivě vyléčí a ručí předem, že se nikdy neobnoví. Mládež, která nadužívala svých sil, nechť neodhlásá se strachu a obrátí se na dr. Hama. Netřeba se stydět, nýbrž léčit, nebo zanedbání takových chorob má zle následky i do pokolení.

Porada zdarma.

Dr. Ham poradí každému bezplatně. Za léčení žádá plat až po vyléčení a nemocný platí pouze za léky. Vylište svou nemoc, udejte věk chorého, vložte do psaní trochu vlasů nemocného a 2 cent. poštovní zn mku. Obratem pošty obdržíte odpověď zda možno chorobu vyléčit a mnoholi stojí léky. Může e psát česky, anglicky nebo německy podadresou

Dr. C.B. HAM
125 Box 24, Toledo, Ohio

Novinka pro šňupáky

Pravé italické Galizier rapé, přesně dle předpisu rakouského a za pomoci bývalého dílovedoucího v rakouské továrně, vyrábí L. J. Paida v Elgin, Ia. Zašlete dva dvocentové kolky a obdržíte poštou vzorek v té ceně. Dosud nic lepšího tu v tom oboru senevyrábě lo a žádný šňupák ať nelení poslati si pro vzorek. Adresa: GREAT TOBACOWORKS, ELGIN, Ia.

Vyrábí též dobré kuřivé tabáky: "Korunu" "Granulovaný", "Austrian, pure" "Cigar Clipping" nebo jinak odpadky doutníkové.

Podporujte český průmysl.

Zlepšený rychlý počtář.

Příruční knížka pro kupujíci i prodávající s tabulkami o ceně zboží v jakémkoliv množství a jakékoliv hodnotě od 1ct do $10 ať se váží nebo měří. Tabulky vypočítávající cenu obilí, barvy mouky, dobytka, sena, slámy, uhlí. Proměna liber na bušle a zlomky. Tabulky mzdy a stravovánu tabulky úrokové. Měření polen, prámů a pleněk jakož i krychlová výměra stavebního dříví a klád. Zákony úrokové i obchodní, poštovní sazba, váhy a míry, stálý kalendář a j. v. pouze za 50 ct. AUGUST GERINGER,

150 W 12th Str, Chicago, Ill.

Seznam knih na požádání zdarma

Wm. TRČKA

HOSTINSKÝ

na 10. ul., mezi O a N

LINCOLN, NEB.

Výborný Quincy ležák a něco dobrého vždy zakousnutí. Navštivte ho.

W. S. Chmelíř

VEŘEJNÝ * NOTÁŘ

CRETE NEB.

Půjčuje peníze na pozemky, obstará vám pojištění majetku proti ohni a živelním pohromám u nejlepších společností za nízkou provisi.

W. COLBY. A. N DOBSON

COLBY & DOBSON

právníci.

úřadovna v budově State Bank.